

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Farizeusok.

Pécs, 1896. október hó 5

A képviselőház elnöke a szombati ülésen mondott bucsuzóját azzal kezdte, hogy „a holnapi nappal megbízásunk véget ért és vissza fogunk térni hatalmunk, alkotmányos hatalmunk kutforrásához, a nemzethez.”

Gyönyörű mondás, hisz Szilágyi mestere a szónak, és lélekemelő hatása a népre ott, ahol az ilyen mondásnak belső tartalma is van, de a mi parlamentünkben a többségre való vonatkozásban a legnagyobb hazugság, amely abban a teremben valaha csak elhangzott, pedig hazudoztak ott már jókorákat miniszterek is, képviselők is.

Mert van-e nagyobb hazugság, mint ha a magyar képviselőház többsége azt merészli mondani, hogy az ő hatalmának kutforrása a nemzet? Hazugság ez először azért, mert még a legtisztább választások esetén sem lenne igaz, hogy a képviselőháznak a megbízást a nemzet adja, hisz a választói jogosultság csak egy elenyésző töredéknek a kiváltsága s a legnagyobb fokú elbizakodottság nélkül nem fogja mondhatni senki, hogy az a nyolcszáz ezer választó a magyar nemzet.

De hát aztán hol van Magyarországon

tiszta választás? Hiszen itt — ha el is tekintünk a Tarnóczy-féle választási elnökök szemérmetlen jogfosztogatásaitól, — a hatalom a torkára teszi a kést minden választónak, aki csak a legtávolabbról is összeköttetésbe jöhet vele, ezeknek a száma pedig légió.

Az államhivatalnokok óriási seregét, a főispáni hatalom alatt álló és az államosítás Damokles-kardjával fenyegetett törvényhatósági tisztviselőket, mint akarat nélküli nyáját terelik az urnák elé, hogy a kormány jelöltjére leszavazzanak.

Persze a kormányrendszerben meggyökerezett magasabb szédelgés nem lenne teljes, ha ezeknek a szerencsétlen fehér rabszolgáknak a szegyenbélyegyet oda nem sűtnék a homlokukra, a mikor így a választások küszöbén nagy lármával kidoblatja a kormány, hogy a tisztviselők minden bántalom nélkül, teljesen szabadon követhetik meggyőződésüket.

Ezekre a rendeletekre mutatnak nagy büszkén a farizeusok, a mikor a hivatalnokokra gyakorolt presszióról panaszkodik az ellenzék. Pedig hát mindenki tudja, hogy azok a szabadsági rendeletek csak a kirakatba vannak téve a naiv publikum félrevezetésére, benn a boltban egészen más árut tartogatnak a felülről jövő bizalmas rendeletek, az alólról felterjesztendő bizalmas jelentések s egyes renitenskedés-

sel gyanúsított tisztviselőnek bizalmas uton való megpuhítása képében.

Ezt persze a kormánypárton professzionátus tolvaj módjára le szokták tagadni, de a közönség józan ítélőszéke előtt nemcsak tanukkal vagy okmányokkal lehet valamit bebizonyítani, hanem józan következtetéssel is. Ha a kormány az egész hivatalnoki kar lelkiismereti szabadságát közvetlenül, vagy közvetve lenyűgözve nem tartaná, ugyan lehetséges lenne-e az, hogy a hivatalnokok mindig testületileg szavazzanak le a kormány jelöltjére, ellenzéki álláspontra pedig a legritkábban helyezkedik közülök valaki, aki természetesen hivatalos állásával, előmenetelével s minden sikane-riával eleve leszámolt.

Pedig hát milyen jogon követeli a kormány a hivatalnokoktól a politikai meggyőződés feláldozását; hát a kormány és pártja a saját szolgálatára fogadta fel és a saját zsebéből fizeti a tisztviselőket? Az ország valamennyi hivatalnoka az általános köznek áll szolgálatában, és szolgálatáért közpénzzel lesz díjazva, hűtlen sáfára tehát a közpénznek, aki a hivatalnoknak ebből juttatott és keservesen megszolgált díjazása fejében még azt is kívánja, hogy az jobb meggyőződésének feláldozásával politikai jogainak gyakorlását is feltétlenül a mindenkori kormány rendelkezésére bocsássa.

De hasonló szimoniát űz a kormány

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Megtérve.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A keréktől kis nemesi birtokot megtekintve, szép jövőt jósolhatunk Ajtay Andrásnak, a pusztá egyszerű, jó lelkű urának, mert a meggazdagodás küszöbén látjuk állani.

De Ajtay uram már az ötvenedik esztendőt átlépte és ezt látva, önkénytelenül is az a kérdés toladodik ajkunkra, hogy ki fog az öreg halála után uralkodni a kis birtokon s ki lakik a csinos nemesi lakban?!

De van, mégis van egy utóda, az öt éves kis barna fiú Viktor, egyetlen gyermeke az öreg Ajtaynak.

Hogy majd az ősi lakban lakik-e? — szokta mondogatni Ajtay bácsi — azt nem tudom, más pályára szántam a fiút, ki tudja, még miniszter is lehet belőle; hisz eze van a gyerekeknek, az én erszényem pedig majd csak kibírja, hogy valami nagyságos ur legyen, mert nem szeretném, hogy ilyen magforma ember váljék belőle.

Igen, a kis Viktor jövője iránt nagy reményeket tápláltak szülei, minden csinyét, engedelmességét jóra magyarázták. Ha Viktor urfi borra vizet tölteni kért s tökéletesen a vizre találták tölteni a bort, mérgében a

padlóhoz vágta a poharat s a székeket sorra döntögetve, kifutott a szobából.

Apja pedig jóízűen magyarázgatta, hogy mily erős akarat és jellem lappang a gyerekekben.

Szóval nagy embert láttak benne s fenyítés helyett dicsérték a kis trónörökös zsarnokkodásaiért s az napról-napra jobban kezdett urhatnámkodni.

A pusztai gyerekeket sorra verte, ha pedig őt akarták bántani, gyáván ordítva rohant haza s bujt az édes anyja szoknyája mellé és különös, hogy mindig neki volt igaza.

A hatodik életévében nevelőt hoztak a házhoz.

Nem szívesen állt a járomba, az első napokon a szénakaszlakban keresett menedéket az a, b, ab elől, de mihaszna, ha azok a csuf béresek újra meg újra hazaszállították; otthon pedig már várt reá az a nyurga, sovány nevelő bácsi. No de mit csinálhatott egyebet, minthogy néhány váza és tányér földhözverése után megadta magát, de azon föltétel alatt, ha anyja a tanulás ideje alatt folyton mellette lesz.

Nagyon nehezen, de mégis kezdett ismeretséget kötni az a, b, c-vel, sőt még az is megesett, hogy szótfogadott a nevelőnek, mert ilyenkor anyjától édességet kapott.

Néhány megszőkési kísérletével nem skandalizált a gyerek, elég jól kezdett haladni

a csinos bizonyítványt mutathatott föl az év végén.

Mert tagadhatatlan hogy tehetsége volt, hanem szásszorosan lerontotta ezt azon önféjű dac és gőg, melyet kis korában szedett magába.

Még három évet töltött otthon Viktor a nevelő felügyelete alatt, ha ugyan lehetett volna rá felügyelni, mert néha csak nyomtalanul eltűnt, de nem soká várattott magára, sietett hirt adni, mert ilyenkor többnyire nagy dolgokat mivelt, például: a tiltott cigarettázás közben felgyújtotta a gabna kasalt, vagy az új flóbert puskával a sertéseket lödöste meg a kanász előtt s tetteit ilyenkor természetesen nagy revolúció kísérte.

De haza kerülve, nem kapott büntetést, mert apja úgy gondolkozott, hogy gyerek még és vizeszű, majd nem így lesz az később.

Csak anyja sirt néha ágyában s kérte az Istent, hogy javítsa meg a rossz fiút.

A három esztendő hamar eltelte s eljött az idő, hogy Viktort a városba vigyék, tanulmányai folytatása végett.

Szegény szülei abban reménykedtek, hogy majd a szigorú tanárok keze alatt megjavul, mert itthon még az indulás előtti napon is letépte ruháit madarászás közben.

E nap estéjén anyja szobájába hívta a rossz fiút s kérte, könyörgött, hogy legyen jó és szorgalmas tanuló s majd mindenki szeretni fogja érte. A fiú hallgatott, csak

mindenkivel szemben, kinek üzleti vagy egyéb személyes érdeke révén az állammal összeköttetése van. Állami, törvényhatósági, sőt még községi vállalatok fejében is a szerződésileg teljesítendő szolgáltatásokon kívül mindig „elváratik a kormánytámogatás” s ez a gyalázatos lélekvésár már annyira megmértelyezte a köztudatot, hogy ma már ezt egészen természetesnek találják az emberek s azt mondják, hogy akit a kormány fizet, akinek vállalatot juttat, attól méltán meg is követelheti, hogy a képviselőválasztásnál a kormány mellett szavazzon.

Nos a kormányt magát is az ország fizeti, s ő csak kezelője annak a közpénznek, a melyből a tisztviselők s a vállalkozók fizetve lesznek, ezek tehát tisztán csak az ország érdekét tartoznak szem előtt tartani, ennek az érdeke pedig nem mindenkinek meggyőződése szerint azonos a kormány érdekével.

Ne beszéljenek tehát a kormánypárton ülő farizeusok a néptől nyert mandátumról, mert azt jogtalan és erkölcstelen presszióval csikarják ki; az ő hatalmuknak forrása nem a nemzetben van, a melynek nyakára ők ültetik a mindig szolgálatkész jelölteket, a kikből az ugynevezett népképviselőt többsége kikerül.

Hirek.

Pécs, 1896. október hó 5.

Tánciskolák szezonja.

Valahol azt olvastam, hogy „Pas des patineurs” cím alatt öles plakátok hirdetnek egy komédiástruppot, mely — korcsolyatáncot mutat be a publikumnak. És ez az előadás igen időszerű, mert megkezdődött a tánciskolák szezonja. És ezt jelzi a „Pas des patineurs” is.

Hogy mi legyen ez, azt hiszem, nagyon kevesen találják ki azok közül, akik a plakát olvasással szórakoznak. Valószínű, hogy többen gondolnak a siámi ikrekre, szakálos

mikor anyja homlokán csókolta a e szavakkal küldé szobájába — emlékezzél fiam esténként szüleidre, különösen öreg atyádra, ki úgy lehet, már nem sokáig él — csak akkor látszott megindultnak a fiu, tán először életében s ököre szorított kezével egy nagy könnyecsképpel törült ki szeméből.

Másnap korán indultak, a bucsuzásnál apja is könyezett, de a fiu ajkába harapott, mintegy parancsolva magának, nem sirt; hanem egész hidegen a nevelő mellé a kocsiba ült és eltávoztak.

Eleinte az idegen környezetben meg huzta magát, nem kóborolhatott, mert a várost még nem ismerte, nem ismerte tanuló társait sem s így kénytelen volt meghuzni magát a nem igen szeretett nevelő ur mellett, kinek erkölcsi prédikációit, úgy látszik, nagyon unalmasnak találta. De az ismeretlenség nem soká tartott, mert akadtak jó komák, kik Viktort szívesen látták maguk közt s elcsatangoltak vele a városban. A nevelő hiába kérte tőle számon idejét, ő nem vallott s így kénytelen volt Viktort tudtán kívül meglesni.

Amint az iskolából kijöttek, Viktor összefogódzott az ismert pajtásokkal és a mellék utcába csaptak át, a nevelő észrevétlenül utánok. A fiuk egy cukrászda kirakata előtt álltak meg s görbe dróttal apró cukorkákat szándékoztak kibuzgálni. Most éppen egy cukrászegény lépett ki s a fiukat galléron ragadva, a legközelebbi rendőr kezébe akarta

asszonyra, svéd légernőszokra, emberevő szerecsenre, a kínai alkirályra, vagy az ötlábu borjura, mint amit jelent igazában.

A „Pas des patineurs” korcsolyatánc volna. Hogy miért éppen korcsolyatánc és nem a siux indiánok andalgója, vagy az önkéntes tűzoltók díszrohamlépése, annak igazán nem vagyok tudója. Különbösen sem valami tulságosan lényeges kérdés a név, mert hiszen manapság már minden feltűnés nélkül mérnek sáfrányt és törött borsot azok, akiknek nevétől hajdanában krónikus hideg-lelést kaptak a begyerbégek, a janicsárok.

Annyi azonban bizonyos, hogy a „Pas des patineurs” nagyobb izgatottságot kelt az iskolapadokban, mint a peleponesusi háború okainak nyomozása, a két ismeretlennel rendelkező egyenlet megoldása, a tangenstétel elmélete, vagy boldogult Ányos Pál szerelmes verseinek széptani fejtegetése.

Az ok igen egyszerű. A „Pas des patineurs” a tánciskolák szezonjának beköszönését jelenti, az első virágcsokor, az első boldogító igen, az első szerenád és az első adósságok poétikus korszakát. Az előírások csoszogással végigszenvedett francia négyes közben elrebegett hűségfogadalmat néhány esztendő múlva ugyan éppúgy elfelejti a tisztelt ifiúr, mint a matézis tanár ur szekundáját, az álomrontó x-eket y-okat, valamint hogy neki az apai becsületszó szerint tulajdonképpen a csirizipar fellendülését kellene előmozdítani, ahelyett, hogy sommás keresetekkel, vagy gyomorhajos urak gyógyításával foglalkozik. Ugy tűnik fel előtte életének az a rózsás korszaka, mint egy napfényes virágillatos tavaszi ábránd. És a Mariskák, Katák és Magdák sem tudnák egész határozottsággal megmondani, a mikor már tulesetek a barackbefőttkészítés sulyos korszakán, hogy szőke volt-e, barna volt-e az a derék legény, akiért ők elhanyagolták a konyhavegyészetet, akiért nem készült el idejére a himzett papucs, akire holdvilágos éjjelen a méla tóba akartak ugrani. (Ezer szerencse, hogy méla tavak csak Benickyné Bajza Lenke regényeiben fordulnak elő, mert a modern házi ur nem barátja a romantikának.)

Egyéb baj nem is származik az egészről, minthogy a diák urak ezüldi megdöbbenve tapasztalják, hogy a fiaikkal rendeztetik be a gimnázium vegyészeti laboratóri-

szolgáltatni, midőn a nevelő előlépett s kérésére a fiuk szabadon bocsájtattak, de csak bizonyos díj lefizetése mellett.

Haza érve, Viktort keményen lehordá a nevelő, ki eleinte megszeppent, de unalmasnak találta az oktatást s egész nyugodtan elaludt a széken ülve.

E naptól kezdve Viktor többé nem ment egyedül az iskolába, hanem a nevelő kísérete s így nem szökhetett meg. A sok beszédből s prédikációkból pedig mégis csak ragadt rá valami s közepes eredménnyel átuszott a vizgán.

A második és harmadik tanév is ilyen formán telt el azzal a különbséggel, hogy Viktor egyszer megunván az egyhangu életet, két pajtásával megszökött, még pedig vonaton s a legközelebbi vasuti restaurációban mulatni készültek, de feltűnt különös viselkedésük s még mielőtt zsebpénzöket elverhették volna, haza toloncoltattak.

Ez esetről apjának nem is szóltak, mivel nagyon beteges volt, nem akarták szomorítani, hanem az évvégi értesítőben egy elégtelenje volt Ajtay Viktornak.

Apja nem pirongatta, belenyugodott abba, hogy majd kijavítja.

Viktor tovább folytatta csinjeit, legkevésbé sem szándékozott megtérni. Egy napon ismét valami tervet koholt barátaival, melyet másnap kelle végrehajtani, de haza érve, nagy csudálkozására egy sürgönyt mutat neki a nevelő, mely a következőkép hang-

umát, a fizikai muzeumot s ha falusi gazda fia szívja magába a tudományt, megesik, hogy azon a címen kér némely forintokat, hogy a síkmértanja eltörött, vagy — logárokat kell neki beszerezni,

Mert hiába, sok pénzt kóstál az, hogy az ifju nemzedék el ne maradjon a táncművészet divatjától. (b)

Napirend 1896. október 6-án.

Naptár: kedd, okt. 6. — Róm. kath.: Brunó. — Prot.: Brunó. — Görög-kei. (szept. 24.) Tekla. — Zsidó: Tischri 29. — Nap kél 5 óra 51 perckor; nyugszik 5 óra 11 perckor. — Hold kél reggel 5 óra 8 perckor; nyugszik délután 4 óra 36 perckor délután. Ujhold 11 óra 18 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 18 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő jelentékeny csapadék nélkül várható.

Színház: „Bánk bán”, tragédia 5 felvonásban. Jogakadémia estély 6 órakor a Vigadóban (bejárat a Percel-utcáról) október hatodika alkalmából.

Ülések a vármegyén: árvaházi igazgató választmány 9 órakor; tisztii nyugdíjválasztmány fél 10 órakor és állandó választmány 10 órakor.

A pécsi Nemzeti Kaszinó igazgató választmányának ülése este 6 órakor.

Október hatodika.

Az aradi gyásznapi emlékeztetőre holnap gyászolni fog minden igaz magyar. Mert gyásznapi nekünk ez a nap, mikor Világosnál kicsavarván a zsarnok hatalom ereje, meg az ármány félisteneink kezéből a fegyvert, azok adott szóra s abban a reményben, hogy életükkel még hasznára lehetnek a népnek, ha már halálukkal sem válthatják azt meg az elnyomástól: megadták magukat. És az adott szó ellenére az aradi tizenhárom gyászos halállal, bitófán végezte életét. Óh, nagy volt, nagy és hősköben gazdag akkor a magyar, hogy tizenhárom fia halhatott érte vértanui halált a nemzet Golgotháján. Ebből a nagyságból ma már csak az emlékezés a miénk; e hősök közül ma egy sem él közöttünk, a haza földében porladoznak mind. Miénk az emlékezés, miénk a gyász e napon . . . és emlékezni, gyászolni nemcsak szabad, de kell is annak, a ki magyar, e napon. Jogakadémiánk

zott: „Viktor atyja halva fekszik, holnap haza várom.” A fiu szinte megkövülten állt egy darabig, de azután tovább gondolkodott, tán nem is lesz rossz így, ezután majd anyja több pénzt ad s így jó napokat csapunk.

A temetés alatt sem igen illetődött meg, csak anyja keserves zokogása indítá meg egy pillanatra és azután napirendre tért a dolog fölött.

Még pár napot otthon töltöttek a temetés után s anyja kérte őt a megjavulásra, mit meg is ígért azon kikötés mellett, ha a nevelőt nem tartják meg a jövő évre, mert ő már nagy fiu s tán még jobban is tudna tanulni, ha nem állna folyton egy bakter a háta mögött.

A nagy vakációt még náluk töltötte a szegény, jószívű nevelő, de azután távoznia kellett; bucsuzásakor lelkére kötötte Viktornak, hogy ezután jobb és szorgalmasabb legyen, de ő csak azt gondolta magában, hogy ily nagy fiunak már nincs szüksége tanácsokra.

Az ötödik tanév kezdetén már követelte anyjától, hogy neki több zsebpénzt adjon, mert az eddigivel képtelenség kijönni. S hogy pénze volt Viktornak, kissé urasabb életet kezdett, eljárógatott a kávéházakba, a színházba, hisz oly jó volt most, nem kellett hallgatni esténként azt a sok prédikációt, a zsebpénzről számolnia nem kellett,

lelkes ifjúsága holnap (kedden) október 6. napján este a Vigadó termében emlékezik meg az aradi vértanúkról, mikor is emlék ünnepélyt rendez, melyre Pécs város lelkes közönségét ez uton meghívja. Az emlék-ünnep sorrendje:

1. Megnyitó beszéd tartja Tichy Ferenc.

2. „A tizenhárom“ Váradi Antaltól szavalja Égi Kálmán.

3. „1849. október 6.“ Ünnepi beszéd, tartja Lázár Gyula.

4. „Szabadságdal.“ Hubert Károlytól énekli a **Pécsi Dalárda**.

5. Részlet Jókai: „Szigetvári Vértanúk“ című drámájából szavalják Berger Dezső, Jilly Aurél és Liebhardt József.

6. Záró beszéd, tartja Kaufmann Mátyás.

— **(A király nevenapja.)** Nemzeti színi lobogók hirdették tegnap összes köz- és igen sok magánépületünkön is, hogy ő felsége a király nevenapja van. Ez alkalomból a belvárosi templomban 8 órakor ünnepes mise volt, melyen a ciszterci rend főgimnaziumának ifjúsága jelent meg a templom elé egy század 52-ös baka is kirukkolt. Kilenc órakor a székesegyházban Troll Ferenc káptalani helynök által celebrált ünnepi misén képviselve volt a helyőrségi tisztikar, a csendőrség, a vármegye és a városi tisztviselők kara, a bányagazgatóság, kir. tábla, törvényszék, pénzügyigazgatóság és a posta- és táviratigazgatóság is. Tíz órakor az irgalmasok templomában a Pécsi Dalárda és a Zenekedvelők egyesülete zenés-misést adott elő, melyen az állami főreáliskola ifjúsága és tanári kara Dischka Győző igazgató vezetése alatt vett részt. Itt az ünnepi misét Dobszay Antal kanonok celebrálta.

— **(Ugron Gábor Pécssett.)** A pécsi és ~~baranyamegyei~~ függetlenségi párt ha elfogyott, anyjától újra kért, ki szive-cu hajlott kérelmére.

És mindennek vége az lett, hogy most már teljesen megfeneklett s anyja szomorúan látta, hogy nem lesz ebből nagyságos ur, no de hát majd lesz tekintetes.

De Viktor nem késett ezt is meghazudtolni, mert a hatodik osztályban már az intézetből kicsapták.

Most más intézetbe kellett mennie, hol két év alatt csakugyan ismét elvégzett egy osztályt. Anyját pedig folyton pénzért zaklatta s szemrehányást tett azért, hogy mért nézi őt olyan éretlennek, jobban tenné, ha a jövedelem kezelését is ő reá bizná. De ennyit még sem vihett ki, csak a számlákat küldözte folyvást anyja nyakára.

Végre mégis kivitte annyira, hogy a nyolcadik osztály előtt állt, jó is lett volna minden, ha az a sok elégtelen nincs, de bizony csak ebbe is belesült s a következő évben is csak alig-alig birt átlábolni.

Hogy mi tartotta vissza a tanulástól, gondolhatjuk, hogy nem a templomba járás, hanem a mulatóhelyek folytonos keresése s a szesz italok mértéktelen élvezete s sok máé, amire alkalma van a nagy városban, egy teli erszényű ifjunak.

S az a nyolcadik osztály, melyet már másodizben tanult, annyiba jött anyjának, hogy az évi jövedelem nem futotta már, hanem a birtok egy negyed részét kellett áruba bocsájtani.

(Vége következik.)

szervezésére kiküldött bizottság tudvalevőleg az október 11-iki pártszervező gyűlésre meghívta Kossuth Ferencet és Ugron Gábort is. Kossuth Ferenc betegsége miatt akadályozva van a megjelenésben, de Ugron Gábor elfogadta a meghívást és dr. Jobst László ügyvédhez, mint a szervezőbizottság elnökéhez intézett mai távirata szerint, okvetlenül meg fog jelenni a pártgyűlésen, mely vasárnap délelőtt a tornacsarnokban fog megtartatni.

— **(Disztornászata.)** Tegnap délután 2 órára volt hirdetve a Pécsi Tornaegyesület disztornászata. Nemzeti lobogó jelezte a Tornacsarnok homlokzatán a disztornászatot s 3 órára be is ültek oda Zsoinay gyári tüzoltók és egy csomó diákság. A publikum csak gyéren kezdett gyülekezni és a zenekar egész csomó nótát fujt el, mire úgy, a hogy megtelt az a tizenkét padsor, melyet a rendezőség bele helyeztetett a közönség részére. S bizony volt fél négy után az idő, midőn Hemmerich Károly, az egyesület fáradhatatlan tanárának vezetése alatt kivonult a disztornászat husz szereplője a közönség elé. A sárgakék öves tornászok igen szépen festettek s a lioni felvonulásban valóban festői képet láttunk. A buzogány-gyakorlatokat nagy szabályos éaggal, igen ügyesen adták elő s míg a felvonulásban szabályos testtartásuk, itt gyakorlatuk és ügyességük lepte meg a közönséget. Azután szertornászat következett: két csoportra válva, adták elő a legügyesebb mutatványokat a lóbakon, a korláton, magas korláton és a nyújtón. Láttunk még magas ugrást, sulyemelést, birkózást is befejezésül, bengáli világítás mellett. Hogy derék tornászaink mindeme mutatványok közben mily meglepő ügyességet fejtettek ki, azt legjobban mutatta a folytonos taps és éljenzés, a mi produkcióikat kísérte. Hogy pedig derék, fáradhatatlan, örökifju vezetőjük, Hemmerich Károly működését mikép méltányolja a közönség, annak az az ováció volt legszébb bizonyítéka, mely a derék tornatanárnak minden bevezető mutatványát jutalmazta. A disztornászatban különösen kitűntek Böhm Béla, Kohn Ármán, Difer Otmár, Trélor Ottó, Fischer Gyula, Böhm, Herman, Hoppel Jenő, Trebitscher N., Braun N., továbbá Boskovic, Bodenstainer, Strummer, Kász, Schlesinger, Feiler és Dusenszky N. A minden tekintetben sikerült előadásról azzal a kíváncsággal távoztunk, hogy bár minél tömegesebben lépne be az ifjúság ez egyesület kebelébe s annak áldásos működése minél általánosabbá válhatnék. Ugy tudjuk, hogy nem is rég, még 50 tagja volt az egyesületnek, de a tánciskolai szezon beköszöntése miatt harmincöt-re olvadt le. A testedzés legszebb sportja, a tornászat pedig nagy összefüggésben áll a tánc sportjával s kár az elsőt a másik miatt elhanyagolni. Az egyesület különben jövő szombaton a Vigadóban táncmulatságot rendez, így hát a bálók szezonjában is elől jár.

— **(Házasság.)** Ma reggel fél hét órakor vezette oltárhoz a belvárosi plebániatemplomban Hammerli István, pécsi kesztyűgyáros, bájos és szeretetre méltó aráját Eisner Gizellát. Az esketést Magen-

heim József belvárosi plébános végezte, melyet megelőzőleg reggel hat órakor volt a házasság megkötése az anyakönyvi hivatalban. A fiatal párnak hosszantartó, teljes boldogságot kívánunk!

— **(Hasatért kerékpáros.)** Tegnap tért haza Prágába tett kerékpáros körutjáról Walla Ferenc, a pécsi polgári kerékpáros egyesület elnöke. A pécsi kerékpáros egyesület tagjai Sásdig elébe mentek a kitűnő biciklistának, aki nagy szabású körutját a legjobb kondícióban tette meg. Pécsre érve, tegnap este, az egyesület lampion-korszót rendezett az elnök tiszteletére, mely remek látványt nyújtott a vasárnap esti sétáló publikumnak.

— **(Nyugalomba vonult tanító.)** Számtottévó hivatás szerű működési évek beöltése után, szeplőtlen lelkiismereti öntudattal tér nyugalomra Dillmann József püspöklaki kántortanító, ki e községben 42 évet töltött el buzgó munkálkodással. Fájó érzéssel tekint a község örege ifja a távozó jó öreg ur után, kinek e jóra való értelmes község lakossága szellemi kiképeztetését teljesen, anyagi felvirágoztatását, erkölcsi tisztaságát és ezzel a nyomasztó viszonyok közt is boldogulásukat jórészen köszönheti. Dillmann József 1833 ban született Püspöklakon, hol atyja 30 évig volt tanító és így apa és fiu, 3/4 századot működtek egyazon községben. Ifju korában kellő előképzettség, négy gimnazialis osztály elvégzése után a soproni tanítóképzésbe vétette fel magát, honnét oklevéllel kezében foglalta el máig birt állását. Irodalmi téren szakmájában fiatalabb korában szintén tevékenységet fejtett ki és a kerületi tanítói tanácskozmányokon gyakorlati tanítások mintaszerű bemutatásaival társai részéről közbecsülést vívott ki magának. Az államtól és községtől nyerendő összes nyugdíjáruléka 424 frtban lett megállapítva. Nyugalmas éveit Pécssett alkalmazott tanító fia körében fogja eltölteni.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter Somogy m. a szigetvári anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Vargha Sándort, továbbá helyettesekké: a szigetvári Molvay Lászlót, a mernyeibe Zsoldos Boldizsárt, a szentbalázsi Miskolc Józsefet a ságváriban Daxner Kálmánt, az adándiba Bencik Józsefet, a telekibe Csóthy Lajost, a bálványosiba Kollár Pétert és a szillibe Beke Gábort nevezte ki s mindannyit megbísta a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is.

— **(Frigyes kir. herceg vadász-szákmanya.)** Belyéről írják, hogy Frigyes kir. herceg nagyon meg volt elégedve idei vadászatainak eredményével. Ugyanis 18 szarvast ejtett el, köztük néhány gyönyörű nagy példányt. A kir. herceg ily husamos ideig, mint most, még sohasem tartózkodott belyei birtokán, a hol igen jó éreste magát.

— **(Tüdővesszesek reménysége!)** Évről-évre szászcsényi embertársunk szenved a pusztító tüdővesszesben s nagyon derék dolgoz az, ha akadnak egyesek, akik ugyeszlván egész életüket arra áldozzák föl, hogy ez emberirtó baj biztos ellenszerét megjeljék. Egy terjedelmes emlékiratot adott ki Tabak Pál somogymegyei, csoknyai kör-

jegyző és postamester, melyben szerző a tüdővés leggyorsabb gyógyítási módját tárgyalja és a belügyminisztert arra kéri, hogy hasonló tapasztalatai nyomán engedtesse meg neki egy 10—12 eseményre berendezendő kísérleti kórház felállítását, hol egy kiküldött orvos ellenőrködése mellett a savógyógymódot bemutathassa és a tüdővés illetékesen biztos gyógyíthatását gyakorlatilag is bizonyíthassa. A szerző elfogadható logikával tárgyalja a tüdővés jelenségeit, mely lényegében a gyomor, a bélhuzalok és emésztő szervek krónikus betegségén alapul, ami ellen a savó valósággal megbecülhetlen szer. Szenvedő embertársaink érdekében mindencetre kívánatos, hogy Tabak Pál az ő módszerével minél több sorvadónak visszaadja a viruló egészséget.

— **(Az 52-esek költözködése.)**

A tegnap Budapestre Boszniából hazaérkezett Mollináry bakák laktanyáját mostanáig a pécsi 52-ik gyalogezrednek a fővárosban állomásozó századai tartották elfoglalva. Szombaton átköltöztek az 52-esek az új Nádasdy laktanyába, hogy a Mária Terézia laktanyát a hasatérő ezred foglalhassa el. Az új laktanya a ferencvárosi védgátnál épült és mintasszerűen van felszerelve.

— **(Agyonlőtt kőborcigány.)**

A múlt héten Bölcse alatt a Dunán éjjel egy nagyobb rabló cigánykaraván kelt át, mivel Pestmegyéből szorították. Tolnamegyében a csendőrök üldözőbe vették a rabló fekete csapatot, mivel tudták rólok, hogy több helyen rablást és lopást követtek el. A cigányok észrevéve, hogy a csendőrök nyomukban vannak, eszeveszett gyorsasággal menekültek éjjel-nappal. Végre a Balatonhos értek a Balaton-Szántódnál nyomuk veszett. Itt ugyanis a karaván a nádasba vette magát, melynek szélében egy cigányt állítottak fel őrszemnek. Es volt árulójuk, mivel est a csendőrök észrevéve, üldözőbe vették. A cigány azonban a visbe menekült és mivel nem akarta magát megadni, lelőtték. Erre az egész karavánt elfogták.

— **(Lefoglalták a harangot.)**

Ha azt akarjuk mondani, hogy nem fizetünk, rendszeresen ezzel a szóval élünk: „Majd megfizeti a nagy harang!” A nagy harang tehát nem fizet, de azért mégis megessett Felső-Iregben az a furcsa eset, hogy lefoglalták a harang-alapot és ebből fizetik ki néhai Varga Endre tanító özvegyének a hátralékos 551 frtyai nyugdíját.

— **(Két ember halála.)**

Güntner Mátyás és Morgetán István, kisdárdai lakosok — mint dárdai levelezőnk írja — f. hó 2-án katonai szemlén voltak Dárdán. Szemle után jól beborostak és jó kedvvel hajtottak hasafelé. A bor azonban, szerencsétlenségükre annyira a fejükbe szállt, hogy nem tudták, mit csinálnak és ilyen állapotban neki hajtottak a töltés melletti csatornának — mely Kis Dárdától mintegy öt percnyire van — és odavesztek mindakettőn. A kecsijukba fogott három ló szintén ott fulladt a csatornában. A szerencsétlen halállal kimúlt emberek holttestét szombaton találták meg.

— **(Az első fecske.)**

Ősz felé járván az idő, nem az érkező, hanem inkább

tán az induló fecskékről lehetne szó. Nem is olyan repülő kis jószágokról akarunk most említést tenni, mely rendszeresen a tavasz hirdetője szokott lenni, hanem más valami előről: az első első — béli meghívóról — melyet még Katalin nap előtt kaptunk Barcáról. A barcai „Chevra kadischa“ vagyis szent egyesület rendeste, mint levelezőnk Barcstelepről írja, az első táncmulatságot múlt hó 30-án a barcstelepi olvasó és társas kör helyiségeiben nemes célra, a szent egyesület pénztára javára. A mulatság, dacára az egész napon át tartó esőnek, kitűnően sikerült. Volt sok szép asszony, szép leány, kik a kora hajnali óráig együtt maradva járták a kopogó csárdást, melyhez a zenét Sárközi Jancsi szolgáltatta. Az idei szezon, úgy látszik, Barcson is jól kezdődik, még csak múlt hó 19-én távoztak onnan a 2 hétig ott időző színészek, már meg volt az első mulatság és még e hó folyamán meg lesz a második, a barcai és barcstelepi arany ifjúság öröme.

— **(Mohácsi előjárók fegyelmi ügye.)**

A vármegye alispánja, mint elsőfoku fegyelmi hatóság a felfüggesztett Jaksics József mohácsi h. bírósági és Tubity Antal esküdt fegyelmi ügyében a napokban hozta meg az ítéletét. Az alispán a két nevezett előjárót a jenyei városi földék bérbeadása tárgyában megtartott árverésről fölvevett jegyzőkönyv szerkesztésénél elkövetett visszaélés megállításának elmulasztása miatt az 1886. évi XXII. t. c. 96-ik §-ának a) pontjába ütköző fegyelmi vétségben vétkesnek kimondja és Jaksicot 50 frt, Tubityt pedig 20 frt pénzbírságra ítéli, ezenfelül Jaksicot az illetéktelenül beszedett 56 frt 50 krnak visszafizetésében elmarasztalja. Ha ezt a határozatot a képviselőtestület valószínű föllebbezésére a felsőbb hatóság helyben hagyja: akkor a felfüggesztett két előjárót ismét vissza fogják helyezni állásaikba.

— **(Vasárnapi ribillió.)**

Mai nap már a „császár embere“ lévén sok-sok legény, aki még tegnap az ódes civil szabadságot élvezte, tegnap a „civil virtus“ utolsó napját élte. Tele is voltak a kocsmák bokrártás kalapu regrutákkal, akik félig már katópáknak érezvén magukat, megvetőleg fogadták a „cibileket“, akik nem lesznek a „császár emberei“ és következésképp verekedés származott a virtuskodásból. Több kocsmában történt az éjjel ribillió és vagy két-három esetben „alármírozták“ is a rendőrséget. Rendőreink astán nyomban ott termettek a készülőkben levő csaták színhelyén és a békitő szerepét mindenütt oly sikerrel vitték, hogy a készülők csaták abban maradtak és az ellenfelek kibékölték. Így hát vér nem folyt egyik kocsmái ribillión se, nagy szerencsésükre maguknak a virtuskodó regrutáknak, akik ma már beöltöztek a mondurba és a „császár emberei“ lévén, ha tegnap esetleg valami véres tettet is követtek volna el, a bakaéletet az áristomban kezdték volna megizlelni. Ami azonban nem történt meg és a vasárnapi ribilliók mind szerencsésen, minden vér nélkül értek véget.

— **(Körorvos választás.)**

E hó 1-én tartották Barcson, mint levelezőnk írja, Dr. Kronberger Adolf járási orvossá történt

kinevezése által üresedésbe jött körorvosi állás betöltése iránti határozó közgyűlést Fenyőes Ödön főszolgabíró elnöke alatt. Az állásra, dacára annak, hogy jól van dotálva, csupán 2 pályázó volt, t. i. a két barcai gyakorló orvos Siklóssy Albert dr. és Kronberger Vilmos dr. A községi képviselő testület saját kebeléből már két héttel ezelőtt egy 20 tagú bizottságot választott, mely a kijelöltek közül van hivatva a körorvosot megválasztani. Ezen 20 taghoz még hozzájárult Pálfalu község 7 választásra jogosult polgára. Folyt is a korteskedés erősen mindkét részről már hetek óta, mindkét pályázó igyekezett pártot szerezni. Tegnap délelőtt megtörtént a választás, mely Dr. Kronberger Vilmos győzelmével végződött. Az ellenpárt, minthogy a választás nem névszerinti szavazással történt, óvást emelt a vármegyéhez és új választás elrendelését kéri. Hogy megadják-e, az bizonytalan.

— **(Tolvaj udvarló.)**

Furcsa pánasz tett ma a rendőrségnél egy hölgy. Nem kevesebbről, mint arról szólt, hogy az éjjeli udvarlója akadt, a ki mikor elvált tőle, magával vitte aranyóráját és selyem sebkendőjét — mint a nóta mondja — a hölgy nem bánja, de az aranyóráját annál inkább sajnálja. Egy azonban a dologban a bökkenő, az, hogy a meglopott hölgy nem tudja a tolvaj udvarló nevét és most a rendőrségnek kell azt kipuhatólnia és szembesítenie a meglopott imádottal.

— **(Tanítógyűlés.)**

Monostori levelezőnk a baranyavárvidéki tanítóegylet közgyűléséről, melynek lefolyásáról már röviden megemlékeztünk, még a következő érdekes dolgokat közli: A „baranyavár vidéki tanítóegylet“ e hó elsején tartotta meg rendes évi közgyűlését Bar. Monostoron, mely olyan látogatott volt, mint már régóta nem. A gyűlés annál is inkább sikerültnek mondható, mert tanfelügyelőnk Salamon József is jelen volt, mint a tanítóegylet tiszteletbeli tagja. Stefan Péter dárdai kántortanító, egyleti elnök szép, magasstos szavakkal üdvözölte a vendéget, melyre ő meleg hangon köszöntö meg az elnöknek hozzá intézett szavait, kérve a jelenlevőket, hogy minél rendezebben jelenjenek meg a gyűlésen, mert ezáltal művelődnek. Es alkalommal az egyleti elnök felkérte Salamon József kir. tanfelügyelőt, hogy foglalja el az elnöki széket, amit ő készséggel elfogadott és a gyűlés meg is kezdődött. Gyakorlati előadást „Magyarország címerének megismertetéséről“ Müller Antal bar.-monostori kántortanító tartott, mely előadásával az egész hallgatóságot kielégítette. A gyakorlati tanítás után nyújtotta át Salamon József kir. tanfelügyelő Müller Antal bar.-monostori kántortanítónak az 50 frt jutalmat, amelyet a vallás és közoktatási miniszter a magyarosítás terén elért eredmény fejében jutalmul küldött. Értekezést ily címen: „Mi előnyösebb az osztott, illetve az osztatlan falusi népiiskolában: a csoportosítás elve, vagy a szakkönyvek szerinti tanításé?“ Horváth Lajos keskendi kántortanító tartott, mely értekezés nagy vitára adott alkalmat és többek hozzászólása után Salamon József kir. tanfelügyelő azt az indítványát fogadta el a közgyűlés, hogy az osztott iskolákban a szak-

könyvek után tanítsanak, a falusi osztatlan iskolában pedig (ha jó könyv áll rendelkezésre) a csoportosítási rendszer szerint. A „Nőnevelésről” tartott están értekezést Retter Részó dárdai tanító, melylyel ismét jelét adta kartársai előtt nagy olvasottságának, felolvasása után meg nem szűnő éljenzéssel üntették ki a fiatal szép tehetségű értekezőt, kinek szorgalmáért a közgyűlés jegyzőkönyvi dicséretet szavazott. Felolvasást tartott Weininger Kálmán karancsi kántortanító „Hazai szöveink ellenségeiről”, mely felolvasásával megmutatta Weininger, hogy ő a vidék legjobb szőlőgazdája, azzal nagy előszeretettel foglalkozik, miért felolvasása végén megéljenzesték. A kir. tanfelügyelő ezzel kapcsolatban indítványozta, hogy a jövő évi gyűlésre tétlenül vételessék föl, mi módon lehet a szőlők ujjíteremtését általánosságban keresztülvinni. Egyhangulag elfogadtatott. A közgyűlés végén Kész József bar.-monostori tanító azt az indítványt tette, hogy a közgyűlés írjon fel a vallás és közoktatási miniszterhez, hogy öt évet, esetleg hármát tudjanak be a millenniumi év alkalmával minden tanítónak nyugdíjába, amely indítványát a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Werner Ferenc bar.-monostori jegyző mint vendég pedig azt indítványozta, hogy miután a szőlőművelés állandó veszélyekkel jár, a gyümölcsfenyésztés karoltassék fel, mely feladat első sorban a tanítók feladatául tekintendő. Ezen gyakorlati indítványát a közgyűlés elfogadta. A gyűlés után, mely egy órákor ért véget, a

nagyvendéglőben gyűlt egybe az egész társaság díszbédre, mely alatt az első felkőfelkőszöntőt Valter József bar.-monostori plébános, utána Salamon József kir. tanfelügyelő, végén pedig az egyleti elnök, Steffán Péter mondotta, az egyleti tagokat életvén. A társaság késő este oszlott szét. A jövő évi rendező közgyűlést ismét Bar.-Monostoron tartják meg.

— **(Szőlők ügyelmébe.)** A most folyó védhímlőoltások alkalmából ajánljuk az első kerületbeli (belváros jobb része és a szigeti külváros) szőlőknek, kik még oltásra kötelesek gyermekeiket be nem oltatták, hogy est minél előbb teljesítsék, mert ellenkező esetben meg fognak birágotlanni.

— **(Tízéves gyilkos.)** Novacsics Antal szobák pusztai lakos házában tegnap egy 10 éves fiú gyilkosságot követett el. A ház egyik szobájában voltak együtt a fiú és egy Szabó György nevű, tízennégyéves gyerek s az előbbi levette a falról az ott függő puskát és azzal rácsózott Szabó Györgyre. A puskát töltve volt, a lövés eldőrdült és Szabó György halva rogyott össze. Mire a hásbeliék összefutottak, a szobában nem találtak mást, csak a végső hűrgő gyereket; gyilkosa kifutott a házból és azóta eltűnt. Az ügyben a hosszuhetényi csendőrré folytatja a vizsgálatot és keresi a tízéves gyilkost.

— **(Megvert házaspár.)** Ez is regruta hőstett. Tegnap este a puturluk-utcában egy beborozott regruta szemet vetett egy menyecskére, a ki hazafelé sietett. Mellé is

szegődött az asszonynak s mikor az erőszakos fellépése miatt segítségért kiáltott s közele lakásából férje kisért, a regruta rájuk támadt és elverte mind a kettőt. Különösen az asszonyon ejtett súlyosabb sebeket s egy késsel meg is szúrta, úgy, hogy az asszonynak orvosi segítséget kellett igénybe venni. A rakoncátlan regruta ellen a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— **(Rossz szomszédság.)** A rendőrségnél tegnap délután megjelent Szenté János szigeti-oroszágot 70. szám alatti lakos és feljelentte a vele egy házában lakó s mindig hásszartokodó szomszédját, Szabó Samut, aki a vasárnap délutánt is verekedéssel akarta megszentelni. A rendőrség részéről ki ment két rendőr s rendet csinált a szomszédok közt, az esetről felvett jegyzőkönyvet pedig áttették ma a járásbírószékhez.

— **(Apponyi-lás az essékiek közt.)** Dárdai levelesőnk írja: Vasárnap szokatlan számban rándultak át Essékről Dárdára, ami méltán keltett feltűnést. Az átrándulás oka az volt, hogy egy lap, a „Slavonische Presse” azt írta, hogy Apponyi Albert gróf vasárnap Dárdán lesz és ott beszédet tart. Az essékiek kíváncsiak voltak Apponyira, látni és hallani akarták s a kíváncsiságtól ösztönözten átönlőstak Dárdára. Persze csalódtak, mert a „kitűnően értesült” újság híreről a dárdaiak maguk nem tudtak semmit s az essékiek októberben eljárták az — áprilist. Node legalább ezzel is több jutott a vasuti kasszába!

pirulva, az ajkai erősen összeszorítvák s keble lázasan piheg.

A legkisebb zöreijre figyelmesen állt meg, de a másik pillanatban az arcán feltűnt remény újra türelmetlenségé vált.

Mintha várt volna valakit, a ki nem jön.

Úgy is volt.

Nemes Ferenc látogatása után való nap kijött ide az erdő alá.

Természetesen, csak hogy sétát tegyen. Korán sem a férfi kedveért.

S mégis bosszankodott, mikor úgy kellett hazamennie, hogy nem találkozott vele.

Hiszen azt mondta neki elválásukkor: a viszontlátásra!

És a következő nap otthon maradt s várta, hogy meglátogattja.

De hiába.

És másnap kiment az erdő alá s ott várta, várta, reménykedve sokáig.

S nem jön!

Már indul hazafelé.

Mikor azonban a patak hidjához ér, meglepetve áll meg s csaknem kitör ajkán az öröm kiáltása.

Nemes Ferenc jön vele szemben.

Messziről észreveszi s meggyorsítja lépteit. S a mint elébe ér, leveszi kalapját üdvözlésre.

Liána könnyed főhajrással fogadja köszönését.

S oly jól esik néznie a magas, erős termetű férfira, kinek arca ki van hevülve a járástól s szemei erős fénye úgy megcsillog az áldozó nap utolsó sugara mellett.

— Egyszerű az oka uram. Lazárovits, a férjem, nincs itthon. S így nekem kell a házra felügyelnem, míg ő az üzlet után jár. Hanem azt igazán nem gondoltam, hogy ön vár rám az erdő alatt. Pedig úgy hiszem, nem ígértem meg egy szóval sem, hogy ott leszek.

Maga sem tudta, hogyan, egyszerre bátor és határozott lett. Még gunyolódni is mert a férfival.

Nemes Ferencet ez az új hang nem rettenté vissza. Egy bókkal felelt rá s lassankint úgy belemelegedtek a társalgásba, hogy egy jó óra múlva, a mikor Nemes Ferenc eltávozott, mint jó ismerősök váltak el.

S a mint Nemes Ferenc kezét csókolta Liána ezt mondta neki:

— A viszontlátásra!

De hogy hol és mikor, azt nem tette hozzá.

Nemes Ferenc a látogatással minden tekintetben meg lehetett elégedve, mert mikor kint volt a major kapuján, egyet csötteutett a nyelvével s így szólt magában: — Pompásan megy. Ha így haladunk, biztos a győzelem. Csak aztán megint valami párbajhistoria ne legyen belőle: istenemre, megelégettem egyet is.

Liána pedig ott állt a szalon ablakánál s a függöny nyílásán utána nézett a férfinak. Láta, hogy megy ki a kapun, hogy halad végig az uton.

Egyszerre megrettenve ugrott el az ablaktól, s arca lángba borult.

Nemes Ferenc feltekintett az ablakra s minden bizonynyal meglátta őt, mert megemelte utolsó üdvözlésre a kalapját.

S az a pir ott maradt sokáig a kicsi asszony

jegyző és postamester, melyben szerző a tüdővés leggyorsabb gyógyítási módját tárgyalja s a belügyminisztert arra kéri, hogy hasonló tapasztalatai nyomán engedtesse meg neki egy 10—12 személyre berendezendő kísérleti kórház fölállítását, hol egy kiküldött orvos ellenőrködése mellett a savógyógyimódot bemutathassa s a tüdővés illetéknépeim biztos gyógyíthatóságát gyakorlatilag is bebizonyíthassa. A szerző elfogadható logikával tárgyalja a tüdővés jelenségeit, mely lényegében a gyomor, a bélhúsok és emésztő szervek krónikus betegségén alapul, ami ellen a savó valósággal megbecsülhetlen szer. Szenvedő embertársaink érdekében mindenesetre kívánatos, hogy Tabak Pál az ő módszerével minél több sorvadónak visszaadja a viruló egészséget.

— **(Az 52-esek költözködése.)**

A tegnap Budapestre Boszniából hasaérkezett Mollináry bakák laktanyáját mostanáig a pécsi 52-ik gyalogezrednek a fővárosban állomásozó zászádai tartották elfoglalva. Szombaton átköltöztek az 52-esek az új Nádasdy laktanyába, hogy a Mária Terézia laktanyát a hasatérő esred foglalhassa el. Az új laktanya a ferencvárosi védgátnál épült és mintasszerűen van felszerelve.

— **(Agyonlőtt kőborcigány.)**

A mult héten Bölcse alatt a Dunán éjjel egy nagyobb rabló cigánykaraván kelt át, mivel Pestmegyéből szorították. Tolnamegyében a csendőrök üldözőbe vették a rabló fekete csapatot, mivel tudták rólok, hogy több helyen rablást és lopást követtek el. A cigányok észrevéve, hogy a csendőrök nyomukban vannak, eszeveszett gyorsasággal menekültek éjjel-nappal. Végre a Balatonhos értek s Balaton-Szántódnál nyomuk veszett. Itt ugyanis a karaván a nádasba vette magát, melynek szélében egy cigányt állítottak fel őrszemnek. Es volt árulójuk, mivel est a csendőrök észrevéve, üldözőbe vették. A cigány azonban a visbe menekült s mivel nem akarta magát megadni, lelőtték. Erre az egész karavánt elfogták.

— **(Lefoglalták a harangot.)**

Ha azt akarjuk mondani, hogy nem fizetünk, rendezesen eszel a szóval élünk: „Majd megfizeti a nagy harang!” A nagy harang tehát nem fizet, de azért mégis megessett Felsőreghen az a furcsa eset, hogy lefoglalták a harang-alapot s ebből fizetik ki néhai Varga Endre tanító ösvegyének a hátralékos 551 frtnyi nyugdíját.

— **(Két ember halála.)**

Güntner Mátyas és Morgetán István, kisdárdai lakosok — mint dárdai levelezőnk írja — f. hó 2-án katonai szemlén voltak Dárdán. Szemle után jól beborostak és jó kedvvel hajtottak hasafelé. A bor azonban, szerencsétlenségükre annyira a fejükbe szállt, hogy nem tudták, mit csinálnak s ilyen állapotban neki hajtottak a töltés melletti csatornának — mely Kis Dárdától mintegy öt percnyire van — s odavesztek mindketten. A kecsijukba fogott három ló szintén ott fulladt a csatornában. A szerencsétlen halállal kimult emberek holttestét szombaton találták meg.

— **(Az első fecske.)**

Ősz felé járván az idő, nem az érkező, hanem inkább

tán az induló fecskékről lehetne szó. Nem is olyan repülő kis jószágokról akarunk most említést tenni, mely rendszeren a tavasz hirdetője szokott lenni, hanem más valami esőről: az első eső — báli meghívóról — melyet még Katalin nap előtt kaptunk Barcsról. A barcai „Chevra kadischa“ vagyis szent egylet rendezte, mint levelezőnk Barcstelepről írja, az első táncmulatságot mult hó 30-án a barcstelepi olvasó és társas kör helyiségeiben nemes célra, a szent egylet pénztára javára. A mulatság, dacára az egész napon át tartó esőnek, kitűnően sikerült. Volt sok szép aszony, szép leány, kik a kora hajnali óráig együtt maradvá járták a kopogó csárdást, melyhez a zenét Sárközi Jancsi szolgáltatta. Az idei szeszon, ugy látszik, Barcsen is jól kezdődik, még csak mult hó 19-én távoztak onnan a 2 hétig ott időző színészek, már meg volt az első mulatság és még e hó folyamán meg lesz a második, a barcai és barcstelepi arany ifjuság öröme.

— **(Mohácsi előjárók fegyelmi ügye.)**

A vármegye alispánja, mint elsőfoku fegyelmi hatóság a felfüggesztett Jaksics József mohácsi h. bír. és Tubity Antal esküdt fegyelmi ügyében a napokban hozta meg az ítéletét. Az alispán a két nevezett előjárót a jenyei városi földek bérbeadása tárgyában megtartott árverésről fölvetett jegyzőkönyv szerkesztésénél elkövetett visszaélés meggátolásának elmulasztása miatt az 1886. évi XXII. t. c. 96-ik §-ának a) pontjába ütköző fegyelmi vétségben vétkesnek kimondja és Jaksicsot 50 frt, Tubityt pedig 20 frt pénzbírságra ítéli, ezenfelül Jaksicsot az illetékektől beszédett 56 frt 50 krnak visszafizetésében elmarasztalja. Ha est a határozatot a képviselőtestület valószínű föllebezésére a felsőbb hatóság helybenhagyja: akkor a felfüggesztett két előjárót ismét vissza fogják helyezni állásaikba.

— **(Vasárnapi ribillió.)**

Mai nap már a „császár embere“ lévén sok-sok legény, aki még tegnap az ódes civil szabadságot élvezte, tegnap a „civil virtus“ utolsó napját élte. Tele is voltak a kocsmák bokréta kalapu regrutákkal, akik félig már katonáknak érezvén magukat, megvetőleg fogadták a „civiliket“, akik nem lesznek a „császár emberei“, és következésképp verekezés szászmasott a virtuskodásból. Több kocsmában történt az éjjel ribillió s vagy két-három esetben „alármirozták“ is a rendőrséget. Rendőreink astán nyomban ott termettek a készülőben levő csaták színhelyén és a békitő szerepét mindenütt oly sikerrel vitték, hogy a készülő csaták abban maradtak s az ellenfelek kibékültek. Így hát vér nem folyt egyik kocsmái ribillión se, nagy szerencsésükre maguknak a virtuskodó regrutáknak, akik ma már beöltöztek a mondurba és a „császár emberei“ lévén, ha tegnap esetleg valami véres tettet is követtek volna el, a bakaéletet az áristomban kezdték volna megizlelni. Ami azonban nem történt meg s a vasárnapi ribilliók mind szerencsésen, minden vér nélkül értek véget.

— **(Körorvos választás.)**

E hó 1-én tartották Barcsen, mint levelezőnk írja, Dr. Kronberger Adolf járási orvossá történt

kinevezése által üresedésbe jött körorvosi állás betöltése iránti határozó közgyűlést Fenyőssy Ödön főszolgabíró elnöklete alatt. Az állásra, dacára annak, hogy jól van dotálva, csupán 2 pályázó volt, t. i. a két barcai gyakorló orvos Siklóssy Albert dr. és Kronberger Vilmos dr. A községi képviselő testület saját kebeléből már két héttel ezelőtt egy 20 tagu bizottságot választott, mely a kijelöltek közül van hivatva a körorvost megválasztani. Ezen 20 taghoz még hozzájárult Pálfalu község 7 választásra jogosult polgára. Folyt is a korteskedés erősen mindkét réssről már hetek óta, mindkét pályázó igyekezett pártot szerezni. Tegnap délelőtt megtörtént a választás, mely Dr. Kronberger Vilmos győzelmével végződött. Az ellenpárt, minthogy a választás nem névszerinti szavazással történt, óvást emelt a vármegyéhez és új választás elrendelését kéri. Hogy megadják-e, az bizonytalan.

— **(Tolvaj udvarló.)**

Furcsa pánasz tett ma a rendőrségnél egy hölgy. Nem kevesebből, mint arról szólt, hogy az éjjel udvarlója akadt, a ki mikor elvált tőle, magával vitte aranyóráját és selyem aszékendőjét — mint a nóta mondja — a hölgy nem bánja, de az aranyóráját annál inkább sajnálja. Egy azonban a dologban a bökkenő, az, hogy a meglöpött hölgy nem tudja a tolvaj udvarló nevét s most a rendőrségnek kell azt kipuhatólnia és szembesítenie a meglöpött imádottal.

— **(Tanítógyűlés.)**

Monostori levelezőnk a baranyavárvidéki tanítóegylet közgyűléséről, melynek lefolyásáról már röviden megemlékeztünk, még a következő érdekes dolgokat közli: A „baranyavárvidéki tanítóegylet“ e hó elsején tartotta meg rendezévi közgyűlését Bar. Monostoron, mely olyan látogatott volt, mint már régóta nem. A gyűlés annál is inkább sikerültnek mondható, mert tanfelügyelőnk Salamon József is jelen volt, mint a tanító-egylet tiszteletbeli tagja. Stefan Péter dárdai kántortanító, egyleti elnök szép, magasstos szavakkal üdvözölte a vendéget, melyre ő meleg hangon köszönte meg az elnöknek hozzá intézett szavait, kérve a jelenlevőket, hogy minél rendezesebben jelenjenek meg a gyűlésen, mert ezáltal művelődnek. Ez alkalommal az egyleti elnök felkérte Salamon József kir. tanfelügyelőt, hogy foglalja el az elnöki széket, amit ő készséggel elfogadott s a gyűlés meg is kezdődött. Gyakorlati előadást „Magyarország címerének megismertetéséről“ Müller Antal bar.-monostori kántortanító tartott, mely előadásával az egész hallgatóságot kielégítette. A gyakorlati tanítás után nyújtotta át Salamon József kir. tanfelügyelő Müller Antal bar.-monostori kántortanítónak az 50 frt jutalmat, amelyet a vallás és közoktatási miniszter a magyarosítás terén elért eredmény fejében jutalmul küldött. Értekezést ily címen: „Mielőnyösebb az osztott, illetve az osztatlan falusi népiszkolában: a csoportosítás elve, vagy a szakkönyvek szerinti tanítás e?“ Horváth Lajos keskendi kántortanító tartott, mely értekezés nagy vitára adott alkalmat s többek hozzászólása után Salamon József kir. tanfelügyelő azt az indítványát fogadta el a közgyűlés, hogy az osztott iskolákban a szak-

könyvek után tanítsanak, a falusi osztatlan iskolában pedig (ha jó könyv áll rendelkezésére) a csoportosítási rendszer szerint. A „Nőnevelésről” tartott están értekezést R e t t e r R e s s ő dárdai tanító, melylyel ismét jelét adta kartársai előtt nagy olvasottságának, felolvasása után meg nem szűnő éljenzéssel tüntették ki a fiatal szép tehetségű értekezőt, kinek szorgalmáért a közgyűlés jegyzőkönyvi dicséretet szavazott. Felolvasást tartott W e i n i n g e r Kálmán karancsi kántortanító „Hazai szöveink ellenségeiről”, mely felolvasásával megmutatta Weininger, hogy ő e vidék legjobb szőlőgazdássa, azzal nagy előszeretettel foglalkozik, miért felolvasása végén megéljenzették. A kir. tanfelügyelő ezzel kapcsolatban indítványozta, hogy a jövő évi gyűlésre tétlenül vételessék föl, mi módon lehet a szőlők ujjaferemtését általánosságban keresztülvinni. Egyhangulag elfogadtatott. A közgyűlés végén K é s z József bar.-monostori tanító azt az indítványt tette, hogy a közgyűlés irjon fel a vallás és közoktatási miniszterhez, hogy öt évet, esetleg hármat tudjanak be a millenniumi év alkalmával minden tanítónak nyugdíjába, amely indítványát a közgyűlés egyhangulag elfogadta. W e r n e r Ferenc bar. monostori jegyző mint vendég pedig azt indítványozta, hogy miután a szőlőművelés állandó veszélyekkel jár, a gyümölcsenyésztés karoltassék fel, mely feladat első sorban a tanítók feladatául tekintendő. Ezen gyakorlati indítványát a közgyűlés elfogadta. A gyűlés után, mely egy órákor ért véget, a

nagyvendéglőben gyűlt egybe az egész társaság díszebédre, mely alatt az első felkö-felköszöntőt V a l t e r József bar.-monostori plébános, utána S a l a m o n József kir. tanfelügyelő, végén pedig az egyleti elnök, S t e f f á n Péter mondotta, az egyleti tagokat életvévén. A társaság késő este oszlott szét. A jövő évi rendes közgyűlést ismét Bar.-Monostoron tartják meg.

— (Szülők figyelmébe.) A most folyó védhímlőoltások alkalmából ajánljuk az első kerületbeli (belváros jobb része és a szigeti külváros) szülőknek, kik még oltásra kötelees gyermekeiket be nem oltatták, hogy ezt minél előbb teljesíttessék, mert ellenkező esetben meg fognak birásgoltatni.

— (Tízéves gyilkos.) Novacsics Antal szobák pusztai lakos házában tegnap egy 10 éves fiu gyilkosságot követett el. A ház egyik szobájában voltak együtt a fiu és egy S z a b ó György nevű, tízennégyéves gyerek s az előbbi levette a falról az ott függő puskát és azzal rácélsott Szabó Györgyre. A puskát töltve volt, a lövés eldőrdült és Szabó György halva rogyott össze. Mire a házbeliék összefutottak, a szobában nem találtak mást, csak a végsőt hörgő gyereket; gyilkosa kifutott a házból és azóta eltűnt. Az ügyben a hosszuhetényi csendőrré folytatja a vizsgálatot és keresi a tízéves gyilkost.

— (Megvert házaspár.) Ez is regruta hőstett. Tegnap este a puturluk-utcában egy beborozott regruta szemet vetett egy menyecskére, a ki hazafelé sietett. Mellé is

asagódott az asszonynak s mikor az erőszakos fellépése miatt segítségért kiáltott s közeli lakásából férje kisértet, a regruta rájuk támadt és elverte mind a kettőt. Különösen az asszonyon ejtett súlyosabb sebeket s egy késsel meg is szurta, úgy, hogy az asszonynak orvosi segítséget kellett igénybe venni. A rakoncátlan regruta ellen a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— (Rossz szomszédság.) A rendőrségnél tegnap délután megjelent S s e n t e s János szigeti-oroszágut 70. szám alatti lakos és feljelentte a vele egy házában lakó s mindig hássártoskodó szomszédját, S z a b ó Samut, aki a vasárnap délutánt is verekedéssel akarta megassentelni. A rendőrség részéről ki ment két rendőr s rendet csinált a szomszédok közt, az esetről felvett jegyzőkönyvet pedig áttették ma a járásbírószékhez.

— (Apponyi-lás az eszékiek közt.) Dárdai levelezőnk írja: Vasárnap szokatlan számban rándultak át Eszékről Dárdára, ami méltán keltett feltűnést. Az átrándulás oka az volt, hogy egy lap, a „Slavonische Presse” azt írta, hogy Apponyi Albert gróf vasárnap Dárdán lesz és ott beszédet tart. Az eszékiek kíváncsiak voltak Apponyira, látni és hallani akarták s a kíváncsiságtól ösztönözötten átzónástak Dárdára. Persze csalódtak, mert a „kitűnően értesült” ujság híreről a dárdaiak maguk nem tudtak semmit s az eszékiek októberben eljárták az — áprilist. Node legalább ezzel is több jutott a vasuti kasszába!

pirulva, az ajkai erősen összeszorítvák s keble lázasan piheg.

A legkisebb zörejre figyelmesen állt meg, de a másik pillanatban az arcán feltűnt remény újra türelmetlenségévé vált.

Mintha várt volna valakit, a ki nem jön.

Úgy is volt.

Nemes Ferenc látogatása után való nap kijött ide az erdő alá.

Természetesen, csak hogy sétát tegyen. Korán sem a férfi kedvéért.

S mégis bosszankodott, mikor úgy kellett hazamennie, hogy nem találkozott vele.

Hiszen azt mondta neki elválásukkor: a viszontlátásra!

És a következő nap otthon maradt s várta, hogy meglátogassa.

De hiába.

És másnap kiment az erdő alá s ott várta, várta, reménykedve sokáig.

S nem jön!

Már indul hazafelé.

Mikor azonban a patak hidjához ér, meglepetve áll meg s csaknem kitör ajkán az öröm kiáltása.

Nemes Ferenc jön vele szemben.

Messziről észreveszi s meggyorsítja lépteit. S a mint elébe ér, leveszi kalapját üdvözlésre.

Liána könnyed főhajrással fogadja köszönését.

S oly jól esik néznie a magas erős termetű férfira. kinek arca ki van hevülve a járástól s szemei erős fénye úgy megcsillog az áldozó nap utolsó sugara mellett.

— Egyszerű az oka uram. Lazárovits, a férjem, nincs itthon. S így nekem kell a házra felügyelnem, míg ő az üzlet után jár. Hanem azt igazán nem gondoltam, hogy ön vár rám az erdő alatt. Pedig úgy hiszem, nem ígértem meg egy szóval sem, hogy ott leszek.

Maga sem tudta, hogyan, egyszerre bátor és határozott lett. Még gunyolódni is mert a férfival.

Nemes Ferencet ez az új hang nem rettentette vissza. Egy bókkal felelt rá s lassankint úgy belemelegedtek a társalgásba, hogy egy jó óra múlva, a mikor Nemes Ferenc eltávozott, mint jó ismerősök váltak el.

S a mint Nemes Ferenc kezét csókolt Liána ezt mondta neki:

— A viszontlátásra!

De hogy hol és mikor, azt nem tette hozzá.

Nemes Ferenc a látogatással minden tekintetben meg lehetett elégedve, mert mikor kint volt a major kapuján, egyet csetteutott a nyelvével s így szólt magában: — Pompásan megy. Ha így haladunk, biztos a győzelem. Csak aztán megint valami párbajhistória ne legyen belőle: istenemre, megelégettem egyet is.

Liána pedig ott állt a szalon ablakánál s a függöny nyílásán utána nézett a férfinak. Látta, hogy megy ki a kapun, hogy halad végig az uton.

Egyszerre megrettenve ugrott el az ablaktól, s arca lángba borult.

Nemes Ferenc feltekintett az ablakra s minden bizonynyal meglátta őt, mert megemelte utolsó üdvözlésre a kalapját.

S az a pir ott maradt sokáig a kicsi asszony

— (**Vénasszonyok nyara.**) A múlt héten már szinte a téli kabátra gondoltunk szellősnek tetszett a felöltő — ma meg kivágott cipőben, világos ruhában bővelkedik a déli korzó. A vén asszonyok nyarát éljük, valósággal tűz a napsugár, mely alaposan kiszöktenté hangulatukból az őszi poetákat, szinte várjuk már a „Visszatért nyár“ „óda a nyárhoz“, „Újra nyár“ s hasonló című verseket, valamint hogy időjárás tudósítónk is előleget követel egy fehér flannel ruha címén, miután már előbb a téli-kabátra — nem kapott. A meteorologia istenasszonyát ugyilátszik sikerült kapacitálnia a vén Bachusnak, mert a szüret idejére olyan szép időket gyárt, hogy szinte repes a szívők a gőllősgazdáknak. Csak majd valahogy meg ne igyuk levét ennek a Bachussal való szoros jóbarátságának szüret után, lévén az idén kitűnően rossz és kevés — must.

— (**Tanulók adója.**) A tanítói nyugdíjtörvény 10. paragrafusa értelmében minden iskolába járó gyermek után fejenként és évenként 15 krajcárt kell fizetni. Ez adóból mely ellen a tanügyi körök akkoriban hiába szólaltak fel 740 ezer forintnyi bevételt reméltek, azonban ez összeg nem folyt be. Ennek okát a miniszter az iskolafentartók közönyében, másrészt pedig abbantalálja, hogy az adóhivatalok a jelzett címen beszédendő összegek mennyiségére vonatkozólag külön utasítást nem nyertek és azok behajtása iránt nem intézkedhettek. A közoktatásügyi miniszter tehát rendeletet bocsájtott ki, melyben meg-

hagyja a tanfelügyelőknek, hogy a beiratkozott tanulókról idejekorán kimutatást készítsenek és azt az illetékes adóhivatalnak be-mutassák.

— (**Hiszterikus nő.**) Napokig futkosott Luszt Adél báttaszéki nő Szegzárdon egyik hivatalból a másikba s rendesen kiválasztotta mindenütt a legcsinosabb embert, a kinek szemébe mosolyogva oly csiklandós dolgokat mesélt, melyek elárulták, hogy a szerencsétlen nő nagyfoku hiszteriában szenved. A napokban azután a hiszterikus nőt édes atyja, Luszt Fülöp, báttaszéki vendég-lős a szegzárdi rendőrökkel elfogatta és bevitték gyógykezelés végett a szegzárdi Ferenc kórházba.

— (**A kintornás.**) Nyomorúságos élete van a kintornásnak, mégis ez lett Timár János utolsó mentő horgonya, a ki a napokban kapott sok utánjárásra engedélyt, hogy egyik nyomorék fiával bejárhassa az országot „verkljével.“ Timár János évekkézel előtt, mint kocsigyártó, Szegzárdnak első vagyonos iparosa volt, de Szegzárdról el-költözve, Siklóson pénzesinálási dologba keve-redett, a mi miatt aztán fokról-fokra annyira jutott, hogy most verklivel tengeti életét.

— (**A betétszerkesztési munkálatok**) Sikióson e hónapban megkezdődtek. Az iroda részére a város a Regert féle új házban bérelt helyiséget. Bizalmi férfiakul kirendeltettek a közgyűlés által: Strocker Albert, id. Kovács Sándor, id. Mittler Ferenc, Török István, Békássy Dániel, Novák

Péter, Gyenis Péter, kik kettenként fölvaltva fognak közreműködni 2 frt napidij mellett.

— (**Végrehajtók kongresszusa.**) Azok az urak, akik hivatalos működésük ideje alatt mindig a felperesek érdekeit szolgálták s a kik a nagy többségben lévő alperesek butorait és ingatlanait becsáron alul is eladták s a kiket bírósági végrehajtóknak neveznek, a jövő hónap 12-én tartják meg kongresszusukat. Ezek a nagyobbára szegény emberek, akiknek biztos fizetésük nincs s a kik a sok foglalás és árverés elvégzése után nyugdíjat nem kapnak, szintén javítani akarnak a sorsukon s most majd a módokat beszélik meg. A végrehajtók száma ezuttal 450-re rug s bizonyára lesz köztük száz, a ki feljön a fővárosba, hogy javaslatokkal álljon elő és a kiállítását megtekintse. A dolog természete s az alperesek nagy száma kizárja ugyan, hogy kiváló és tulsá-gos szeretet kísérje kongresszusukat, mert hát azok közé tartoznak, a kik a kötelesség teljesítésével leginkább csak kellemetlenségeket okoznak, mindazonáltal bizonyos sajnálat veszi őket körül, mert nehéz és keserves munkájukat az állam még sem méltányolja úgy, a mint azt megérdemelnék. A bírósági végrehajtóknak nem az a kívánsága, hogy sok, igen sok fizetni nem szerető alperest adjon az isten (aminthogy a doktorok sok beteget kívánnak), hanem az, hogy rendes fizetéshez és nyugdíjjogosultsághoz jussanak. Hogy ez az óhajtuk fog-e teljesülni, vagy nem, az persze a jövő titka, annyi azonban bizonyos, hogy október 12-én bizonyos megnyugvás leszen az alperesek nagy táborában, meri a bírósági végrehajtók ezen a napon kongresszust ülnek s így akkor a végrehajtás különféle módja szünetelni fog, arra az óhajra bírva az érdekelteket, hogy bár egy egész hónapig tartana ez a kongresszus.

arcán s leterjedt egészen a nyakán, le fehér válláig, s végig futott egész testén forró melegével.

Letült vissza a székbe, melyen vendége előtt helyet foglalt, lábait rányugtató az özbőrrel lefedett zsámolyra.

És gondolkozni kezdett.

Minden gondolata Nemes Ferencet illette. Azt már tudta róla, hogy erős, magastermetű férfi, s nem bírta alakját kiverni fejéből. Most be kellett ismernie, hogy szellemes társalgó, kedélyes és kedves férfi.

És gondolatai közben azon kapta magát, hogy összehasonlításokat tesz Lazárovits Demeter és Nemes Ferenc közt. S még tetszett is neki, a mikor eszébe jutott, hogy olvasta valahol, hogy ha egy asszony összehasonlítja férjét meg egy más férfit, az nem jót jelent, annak a férfinak nyert póre van s az a férj elveszti a csatát tudtán kívül.

Most még nem gondolt másra csak érdeklődött új ismerőse iránt. Szerette látni magas, erőteljes alakját, szerette hallani kellemes, behizelgő csengésű hangját. Csak egyet nem szeretett, hogy nem bírta kiállni a szemének kutató, szuró tekintetét.

Maga sem tudta miért, de a vére forrongani kezdett, ha az a két szem reá nézett és a teste meg-rázkódott valami erős áramlat hatása alatt. És tudta bár, hogy öltönye nyakától lábáig elfődi karcsu, kicsiny, csaknem sovány testét a kutató pillantások elől, mégis szerette volna olyankor, ha a férfi rajta felejtette szemét, köpenyét magán tudni, hogy abba beleburkolózhatott volna.

S ezen aztán eltűnődött sokáig, sokáig.

IV.

A nyári alkonyat kellemes volt nagyon. Enyhe szellő játszott az erdő fainak lombjaival; a mező virágai kitárták kelyhüket, várva az enyhetadó harmat hullását. Az égbolton báránnyelűk úsztak, lenn a kis patak habjaiban pedig játszva lubickoltak a csillogó pikkelyes halacsák. A levegőben egy egy pacsirta füttyörészett, a lombok közt egy-egy veresbegy csippengett, vagy rigó szólt, míg a bokrok tövében esti dalának előjátékát hangoztatta a fülemüle.

Szóval a nyári alkonyat kellemes volt nagyon.

Liána ott járt az erdő alatt.

Vele volt Diána is, az okos Diána, a feketeszőrű nagy ujfundi.

Hanem Liána nem sokat törődött vele. Nem is nézett semerre sem; nem csodálta az alkonyodó napot, nem nézte az erdő lombátorát s nem is figyelt rigó-füttyre, fülemüledalra.

Csak járt az erdő alatt csendesen, gondatlanul.

Vagy talán nagyon is gondokba merülve?!

Szemét gyakran vetette kutatva az erdőből vezető ösvényre. Ilyenkor meglátszott rajta, hogy az arca ki van

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom urí és női színházi látcsövek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légeulmérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsipek stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönvald Imre** ókszergyárosnál, Pécsen, Király-utcában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltnak.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlétszűnet

4-ik előadás

1896. október 6-án

Diszeldadás.

Az aradi vértanúk emlékére színré kerül:

Bánk bán

Tragédia 5 felvonásban, írta: Kalona József.

Heti műsor: Szerdán, okt. 7-én „Századvégi leányok” színmű. (Először) Csütörtökön, okt. 8-án „Nebántevirág” operett. Pénteken, okt. 9-én „A könyvtárnok” vígjáték. Szombaton, okt. 10-én „A királyné dragonyosa” operett. Vasárnap, okt. 11-én Délután „Goldstein Számi”. Este „Gyerek asszony” népszínmű. (Először.) Hétfőn, okt. 12-én „A nők barátja” vígjáték. Kedden, okt. 13-án „A királyné dragonyosa” operett. Szerdán, okt. 14-én „Honthy háza” színmű. (Először.) Csütörtökön, okt. 15-én „Az ember tragédiája” (teljesen új diszletekkel.) okt. 16. és 17-én ugyanez. Vasárnap, okt. 18-án „A vigécek” énekes bohóat. (Először.)

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ **Megnyitó előadás.** Előnyös oldaláról mutatkozott be szombaton Somogyi társulatának drámai személyzete Dobsa Lajos költői nyelvezettel megírt „Negyedik László” című tragédiájában. Meglátszott a szorgalmas készülés az egész közreműködő személyzeten amennyiben még a legkisebb szereplő is hozzájárult az összehatáshoz, mely aztán határozott sikerűvé tette a bemutatót. Csiky (László király), Angyal Ilka (Ayda) és Bihari (Myze) határozottan jó alakítást nyújtottak, gyönyörűen emelték érvényre a költő intencióját, játékuk, szavaltuk csak dicséretet érdemel. A többi szereplők is jól megállották helyüket és kis szerepeiket jól játszották. Kifogásolni való csupán Laudai ur szerep nem tudása, a melyen még a sugó sem tudott segíteni, no meg a II. felvonás apródjai, a kiket a rendező holmi skót katonákhoz illő, éppen nem korhű, kockás kurta rokolyákba bújtatott. A középszámu közönség, melynek jó részét a tanuló ifjúság adta, számtalanszor tapsolta meg egy-egy hatásosabb jelenet után az előbb említett három főszereplőt. Reméljük, hogy a személyzet, ha mindjárt más jelmezen is lép a deszkákra, ehhez hasonló jó alakítást fog nyújtani s ebben az esetben meg fogja nyerni mindenkor a sajtó osztatlan elismerését. (* *)

○ **Télen.** A népszínműi személyzet bemutatkozása tegnap este a „Télen”-ben történt meg. Vasárnap lévén, az emelvény és karzat tele volt néppel; a földszint azonban csak félig telt, míg a páholyok töresen tátongtak. A bemutatkozás különben — mint ilyen — csak az új énekesnőre Hegyesi Rózsa-ra vonatkozhatik, mert a többi főbb sze-

replő — az egy Csiky Lászlón kívül — mind a régi volt s az előadás tulajdonképpen a régi kedvenceknek a vizionálás alkalmából való lelkes ünneplését vonta maga után. Első sorban Kézdy Juliskának (Katalin) tapsolt sokat és lelkesen a publikum, de meg is érdemelte, mert temperamentumos játékkal, csinos dalaival ugyanis kedvence már a publikumnak. Aztán Kiss Pieta szép dalait meg törzsgyökere magyar típusu alakítását tapsolta meg s érdeklődéssel fogadták Borost, Bodroghyét, Benkő Jolánt és Erdélyit is, a ki fess és csinos falusi don Juan volt, de a nótáiba alig szeretne bele valaki. Hegyesi Rózsa (Annuska) kedves jelenség, törekvésre valló tudással adja szerepét, hangja azonban a felsőbb regiszterekben gyenge. Csak a harmadik felvonás duettjében tudott maradandóbb hatásra szert tenni, itt is azonban nem annyira az énekével, mint kedves játékkal. Kardalosoak és kardalosenők igyekezettel képezték a jó staffázst s így a népszínmű személyzet bemutatkozása is teljesen sikerült. (→)

○ **A magy. kir. operaház műsora** október 5-től október 11-ig. Hétfő. **Aida.** Vasquez, Hilgermann, Piccaluga, Várady, Kornay. — Kedd. **Hamlet.** Bianchi, Hilgermann, Ney D., Beck. Kisz, Hegedüs, Dalnoki, Szendrői. — Szerda. **A házi tücsök.** Ábrányiné, Powny, Kacér, Arányi, Beck Hegedüs. — Csütörtök. **Alár.** Vasquez, Hilgermann, Rotter, Perotti, Várady, Ney D., Szendrői. — Péntek. **Nincs előadás.** — Szombat. **Lammermoori Lucia.** Bianchi, Perotti, Takáts, Ney D. — Vasárnap. **A házi tücsök.** Ábrányiné, Powny, Kacér, Arányi, Beck, Hegedüs. Ezen előadások bármelyikére előre jegyet rendelni Rózsa Gyula a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalványval, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlaszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetőek a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás-napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltoztatás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvényszék.

§ **Ítélethirdetések.** A pécsi kir. törvényszéknél ma hirdették ki Bika István, somogyi lakos előtt a budapesti kir. Curia ítéletét, melyben Bika István köz- és magánokirat hamisítás, továbbá, „hamis tanúzásra rábírás törekvésének” büntette miatt másfél évi börtönre ítéltetett. — Kis Tököli János előtt, ki Tóth Józsefet egy kocsmában a tavasszal mulatozás közben lessurta, szintén ma hirdették ki a pécsi ítélőtábla ítéletét, mely jóváhagyja a pécsi kir. törvényszék által a gyilkosra kiszabott tízévi fegyházat. Kis Tököli az ítélet ellen az utolsó fórumhoz, a kir. Curiahoz felebbezett.

§ **Elnapolt végtárgyalás.** Millinovic Andrea, Millinovic Andreáné és Janda Fe-

renc ellen mai napra család miatt volt kitűzve a pécsi kir. törvényszék előtt a végtárgyalás. Millinovic Andrea, az egyik vádlott, jelenleg is a váci fegyház lakója; felelőségét szintén nem lehetett a végtárgyalásra megidézni, mert Ráctóttősen lakik ugyan, mégis Vácott keresték. Így hát a mai végtárgyalásra meg sem jelenhetett az asszony, s ezért azt elhalasztották f. hó 10-dikére (szombatra), midőn majd már újabb idézés alapján meg fog jelenni s a végtárgyalás megtartható lesz.

§ **Felmentett vádlott.** Szatykó Ádám okirathamisítással vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt. Szatykó ugyanis Gyenis Mihályval együtt 300 frtot vett fel váltóra kölcsönt. Gyenis ebből a reá eső részt kifizette ugyan, de nem szólt a társának, hogy ő a további kötelezettségtől eláll s a váltón sem akar szerepelni. S mivel írni-olvasni nem tud s nevét azelőtt is Szatykó írta a váltó alá, vádlott most is teljes nyugodtsággal írta oda az ő nevét is. Ezen a tényen alapult a magánokirathamisítás vádja, melyet azonban a törvényszék nem talált beigazolva s az alól vádlottat felmentette.

§ **A Majláthok öröksége.** A bécsi büntető törvényszék tanuképpen kihallgatta Majláth György grófot, Majláth György, a meggyilkolt országbíró fiát. Majláth György gróf ellen unokaöccse, Majláth Péter pört indított, melylyel a meggyilkolt országbíró hátrahagyott vagyonának egy részét követelte. Majláth Péter örökségi igényét utóbb anyósára, Zabisics dr. néra ruházta át, aki azt hitte, hogy könnyebben éri el célját, ha Majláth György grófnak fenyegető leveleket küldözget. Ezeket a leveleket egy Gótz nevű bécsi ember fogalmazta meg, a kit a rendőrség letartóztatott. A bíróság Zabisicsné ellen is megindította az eljárást. Ebben az ügyben hallgatták ki Majláth György grófot s hogy az örökség miatt indított per milyen véget ér, az még egyelőre bizonytalan.

TÁVIRATOK.

— **Disz-berekesztés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az országgyűlés ünnepélyes berekesztésére mindkét ház tagjai nagy számmal gyülekeztek össze a királyi palota tróntermében. Néhány perccel 11 előtt megjelent ő felsége a trónteremben a szokásos kísérettel, melynek tagjai voltak: a hercegprímás, az összes miniszterek, Szapáry Géza gróf főudvarmester a pálcával, Erdődy István gróf főlovászmester a méztelen karddal, jobbról mellette haladt a keresztet vivő püspök. Ő felségét oldalt és mögötte kísérték: Andrassy Aladár gróf főkamrás, Pálffy Andor gróf testőrkapitány, Paar gróf főhadsegéd. Odakünn az őrség tisztelgett, az ablak alatt felállított zenekar a „Gott-erhalte”-t játszotta. A király az országgyűlés tagjainak eljenzése közben lépett a trónszékre és fölolvasta a trónbeszédet. A trónbeszéd szövege a következő:

„Tisztelt urak, főrendek és képviselők, kedvelt hiveink!

A magyar nemzet történetében nevezetes időpontot jelző országgyűlés ér véget, melynek tartama alatt kedvelt Magyarországnak állami fennállásának ezredik évfordulóját ünnepelte.

Még élénk emlékezetünkben vannak s mindig felejthetetlenek lesznek előttünk a jelen évben lefolyt lélekemelő ünnepélyek, midőn újból hálát adunk az isteni Gondviselésnek, mely megélnünk engedte, hogy kedvelt Magyarországnak ezredévi fennállásának ünnepélyét, a béke áldásait élvezve, megülhettük.

Fogadják önök is még egyszer az irányunkban tanusított hű ragaszkodásukért és szeretetükért forró köszönetünket.

A honalapítás emlékére önök számos közhasznú és közművelődési alkotást létesítettek s emlékműveket állítottak. Különösen meg kell azonban emlékeznünk egy nagy horderejű nemzetközi jelentőségű békeműről, mely bevezetésének időpontjánál fogva szintén kapcsolatban áll a honalapítás ünnepelésével.

Csak néhány napja, hogy visszatértünk az aldunai Vaskapu-csatorna megnyitásának ünnepélyéről, mely szabályozási munkát, a berlini szerződésben monarchiánknak adott megbízás alapján, Magyarország teljesítette.

A román király és a szerb király ő felségeik, valamint a berlini szerződést aláírt hatalmak képviselői, ugyszintén a birodalmi tanácsban képviselt királyságaink és országaink kormánya és törvényhozó testületeinek küldöttei tanúi voltak azon fényes sikernek, melyet a szabályozási mű létesítésénél az emberi elme és tetterő a természet által állított hajózási akadályok legyőzésében aratott, s mely mindenhi hirdetője lesz a magyar szakférfiak dicsőségének.

Ezt az alkalmat örömmel felhasználtuk arra, hogy őfelségét, a román királyt saját fővárosában meglátogassuk s ezzel is megerősítsük a köztünk már régóta fennállott szívélyes baráti jó viszonyt.

Hálás érzelmekkel emlékezünk meg azon szívélyes és fényes fogadtatásról, melyben ez utunkon Romániában ugy ő felsége, a román király s fenséges családja, mint Románia összes lakossága által részesítettünk. Általában örömmel tudathatjuk önökkel, hogy valamennyi hatalmassággal a legjobb, barátságos viszonyban állunk, ami arra a biztos reményre jogosít, hogy a béke ezentúl sem fog megzavartatni.

Midőn a jelen országgyűlést 1892. év elején megnyitottuk, a közigazgatás újjászervezését jelöltük ki egyik legfontosabb feladatának. Az időközben kifejlődött viszonyok azonban kormányunk és az országgyűlés tevékenységét más irányba terelték.

Ezután részletesen megemlékezett az országgyűlés tevékenységéről, majd így folytatja:

„Egy nagyfontosságú feladat várt volna még önökre: tárgyalni azokat az egyezményeket, melyek az uralkodásunk alatt álló többi királyságok- és országok-

kal fennálló vám- és kereskedelmi szövetség meghosszabbítását célozzák. Azonban figyelembe vettük, hogy a jelen országgyűlés megbízásának lejártáig nem rendelkezik már annyi idővel, a mennyi szükséges volna ily nagy horderejű előterjesztéseknek kellő nyugalommal és higgadt megfontolással való tárgyalására, kivált a midőn előbb még a jövő évi állami költségvetés megállapításáról is gondoskodnia kell, azért oszlattam föl az országgyűlést, melyet ezennel berekesztettnek jelentek ki.“

A trónbeszédnek különösen ama pontjait, melyek az ezredéves ünnepről, a Vaskapuról, a romániai utról szözlottak, lelkes eljenzéssel fogadták.

Fél tizenkettőkor már szétoszlott a gyülekezet s ezzel az országgyűlés feloszlott.

— **Egyesült erővel.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Ugron-párt tegnap este megtartott konferenciáján kimondotta, hogy a Kossuth-párttal együtt küzd az ellenpártok ellen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bűdönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Egy őszi öltöny II frt
a Zentler-féle ruharaktárban
Király-utca I. sz. városházával szemben.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlja nagy választéku

siremlék raktárát

Ifj. Vogl János

Pécs, Vásár-tér 5. sz.

JANKOVITS HUGÓ-féle szappangyárral szemben.

Legnagyobb és legolcsóbb bevásárlási forrás!

Van szerencsénk a nagyérd. közönséget értesíteni, hogy a közelgő őszi időnyre raktárunk

bel- és külföldi ruhakelmék

25 krtól, 4 frtig,

flanell- és lámakelmék, legujabb mintájú velenz és pi-quettek, valódi francia mosó-flanellek és vászon-árakkal igen dusan van felszerelve.

Ajánljuk egyszersmid legujabb kivitelű női felöltő, jactett, vállgallér, körköpeny és szörme-árunkat legjobb minőségben, mindent a

lehető legolcsóbb árak mellett!

A n. é. vevő közönség szives pártfogását kérve, vagyunk

tituló tisztelettel

Klein Testvérek

Pécs, Király-utca 3
(hajó szálloda)

Minták bérmentve küldetnek.

Óriási raktár függöny, minden minőségű terem- és futószőnyegek.

Óriási raktár függöny, minden minőségű terem- és futószőnyegek.